

[Annelise Gotfredsen]

miljørestriktioner. Det er således i højeste grad problematisk, om vi kan regne med en stigende import af kul, dobbelt så meget som planlagt. Men selv om det nu skulle være muligt at skaffe disse enorme mængder kul, og selv om vi er villige til at acceptere en fordobling af miljøforringelsen på grund af røgens skadevirkninger i den daglige drift, som kan koste mange menneskeliv, så må vi imødesee, at en stigning i kulpriserne på grund af den voksende efterspørgsel vil være en alvorlig belastning for vor økonomi.

Selv om den økonomiske vækst er lav, vil der alligevel være et stigende energibehov, og det er derfor af allerstørste betydning, at vor energiproduktion tilrettelægges på den mest økonomiske måde. Danmark vil fortsat have behov for økonomisk vækst, og vi vil fortsat have et stort underskud på betalingsbalancen. Vi kan og skal naturligvis indrette os på rimelige energibesparelser, som vi alle accepterer, men vi kan ikke derved spare os ud af krisen i det lange løb, vi kan kun udsætte den.

Det er bydende nødvendigt, at vi producerer og eksporterer os ud af vort afhængighedsforhold til udlandet. Importeret energi vil blive dyrere og give os dårligere betingelser over for de lande, vi skal konkurrere med. Det vil bl.a. sige de lande, der allerede har et forspring i form af billig kernekraft, og som selv har kul. Allerede i dag hæmmes erhvervslivets konkurrenceevne af de stigende energipriser. Danmark, der kun i ringe grad er selvforsynende, kan mindst af alle tåle en yderligere belastning i form af stigende energipriser i fremtiden. Men vi må ikke glemme, at en vakkende energipolitik allerede i dag giver usikkerhed i erhvervslivet, ringere investeringslyst og derigennem højere arbejdsløshed. Er vi ikke opmærksomme på disse sammenhænge i vor langtidspanlægning, vil vi tendere henimod et nulvækstsamfund; stigende vækst forudsætter stigende energiforbrug.

Det er muligt, at nogle måske ligefrem ser en fordel i et sådant nul- eller lavvækstsamfund med vigende eller dalende energiforbrug, men jeg må advare mod sådanne teorier, der mere eller mindre overbevisende i disse år præsenteres for os. Der er ingen tegn på, at befolkningen ønsker den nedgang i levestandard, som en sådan nulvækst vil medføre. Der er ingen som helst tegn på, at

den unge generation, som jo hovedsagelig i morgen vil blive offer for vor fejlslagne politik fra i dag, ønsker at undvære de goder, som moderne teknik åbner mulighed for, og den velfærd, som kun et samfund i økonomisk vækst kan tilbyde.

Vi må heller ikke glemme, at forskning i og udvikling af vedvarende energi, som muligvis engang kan afløse de traditionelle energikilder, forudsætter økonomiske ressourcer og hermed altså også er afhængig af billig og stabil energitilførsel.

Under sådanne vilkår i et nulvækstsamfund vil nødvendigheden af statsindgreb og statsregulering være sandsynlig, og vi er på vej. Jeg må som regeringens konstatere, at de i 1976 opstillede sparemaal for 1985 ikke er nået. Hvordan i alverden vil man ved at opgive kernekraft spare os til at udfylde hullet dér, hvor kernekraften skulle have været? Ministeren taler allerede nu om krav til varmeisolation, og disse krav vil ud over den reallønsnedgang, vi går i møde, yderligere pålægge folk mange tusinde kroner til sådan isolation. Jo, regeringens nye beslutning vil koste os alle dyrt.

Vi ønsker ikke et nulvækstsamfund, der så sandelig ikke betyder en afstresset tilværelse, hvor man kan bruge mere tid til at lege i solen med sine børn. Sandheden er, at i lavvækst- og nulvækstsamfundet må man arbejde mere for de samme goder, når reallønnen er faldet. Vi risikerer velfærdsnedgang, der vil ramme de svageste hårdest. Vi risikerer social tilbagegang, og hvad dette medfører af politisk uro og fare for hele vort politiske system.

Jeg vil gerne henvise til de vægtige henvendelser, vi alle har fået tilsendt fra ledende forskere i det danske samfund. Også fagbevægelsen er skræmt ved regeringens beslutning. Efter et forretningsudvalgsmøde i LO om aktuelle energispørgsmål udtalte formanden, at det på mødet blev bekræftet, at hele forretningsudvalget står bag energiudvalgets betænkning, som siger, at man absolut er interesseret i, at der gøres en effektiv indsats for at finde frem til alternative energikilder, herunder også a-kraft. Dansk erhvervsliv er i allerhøjeste grad afhængigt af, at vi får en rimelig udvikling i energispørgsmålet – også på en sådan måde, at vi kan betale. Ellers kan vi ikke deltage i konkurrencen på ver-